

Patriarhul României subliniază valoarea Triodului, cea mai monumentală lucrare a Bisericii

Patriarhul României a oficiat luni seară slujba Pavcerniței Mari cu prima parte din Canonul Mare al Sfântului Andrei Criteanul la Paraclisul „Sf. M. Mc. Gheorghe” din Reședința Patriarhală.

La finalul slujbei, Preafericitul Părinte Patriarh Daniel a vorbit despre pocăință, tema centrală a Postului Mare, precum și despre cântările deosebite ale acestei perioade.

„În perioada Postului Sfințelor Paști, pocăința este virtutea cea mai mare. De aceea, se cere des ca «Ușile pocăinței» să le deschidă Mântuitorul pentru a dobândi iertarea păcatelor și învierea sufletului din moartea cauzată de păcat”.

Patriarhul a amintit că în Biserica primelor veacuri, perioada de patruzeci de zile a Postului Mare era o perioadă de pregătire a catehumenilor, a candidaților la Botez. Preafericirea Sa a explicat că deși mai târziu Botezul a început să fie acordat mai mult copiilor decât adulților, perioada aceasta de pregătire și de pocăință a continuat și a fost accentuată în viața liturgică a Bisericii ca o înnoire a Botezului,

ca Botez al pocăinței sau al lacrimilor.

Triodul, cea mai monumentală lucrare a Bisericii

Tema centrală a Postului – pocăința – este ilustrată cu prisosință în cântările numite și „triode” (cu trei strofe) de la care vine numele perioadei liturgice, precum și al cărții de cult specifice ei: Triodul.

Patriarhul Daniel a precizat că aceste cântări au fost adunate în colecție de către Sfântul Teodor Studitul.

Autorii cântărilor sunt cunoscuți ca fiind „mari asceți și, în același timp imnografi talentați”, a precizat Patriarhul amintind alături de Teodor Studitul pe sfinții Roman Melodul, Sofronie al Ierusalimului, Andrei Criteanul, Ioan Damaschinul, Cosma de Maiuma, Teodor Studitul, Simeon Metafrastul și Nichifor Vlemidis.

Conținutul sistematizat de Sfântul Teodor Studitul în secolul 8 a mai fost îmbogățit până în secolul 12. Atunci s-au adăugat cântări pentru Duminica Sfintei Maria Egipteanca, iar în secolul 14, pentru Duminica Sfântului Grigorie Palama, și în secolul 15, cântările Prohodului Domnului.

„Triodul este o concentrare a unor cântări deosebit de profunde din punct de vedere teologic și foarte frumos exprimate din punct de vedere imnografic”.

„Triodul, această colecție de cântări și rânduieli specifice Postului Mare este cea mai monumentală lucrare a Bisericii Ortodoxe în ceea ce privește arta imnografică ortodoxă. Prin bogăția temelor prezentate, prin profunzimea gândirii duhovnicești și prin elanul misionar al cântărilor care îndeamnă la pocăință, această carte a devenit o lucrare de referință”.

În forma finală, Triodul a fost publicat în limba greacă, în anul 1522, la Veneția și este neschimbat până azi, a spus Patriarhul Daniel.

„La români, a fost tradus și tipărit în anul 1700 la Buzău, apoi de mai multe ori la București și la Râmnic, o dată la Chișinău, o dată la Sibiu și, începând cu anul 1918 în mai multe ediții la București, ultima fiind din 2010”.

Pocăința

„În perioada Postului Sfințelor Paști, tema centrală este pocăința. Dar pentru ca pocăința să fie înnoitoare a vieții duhovnicești, ea trebuie permanent unită cu rugăciunea și cu postul”, a îndemnat Patriarhul României.

„Postul ca asceză, ca exercițiu de prioritate dată vieții duhovnicești față de orice altă activitate este o școală a libertății de a alege, a libertății de a arăta iubire față

Dăruitor mai mult decât față de darurile Lui materiale. Postul este o stare de jertfă sau o ofrandă de sine, în care postitorul, în mod smerit și discret, arată iubire față de Dumnezeu ca recunoștință pentru darul vieții și ca dorință pentru sfințirea sufletului și a trupului. Acesta este înțelesul profund al postului”.

„În această perioadă totul se schimbă în biserică – lăcaș de închinare. Conținutul slujbelor este îndemn la pocăință și veșmintele sunt de culoare cernită, în afară de sâmbătă și duminică. Rugăciunile din biserică sunt însoțite de metanii mari, când omul ajunge cu fruntea la pământ și metanii mici sau închinăciuni – când ajunge cu vârful degetelor la pământ. Acestea sunt semne ale participării trupului la pocăință”.

„Această recunoaștere a căderii în păcate și dorință de ridicare sau îndreptare, dorință de înviere a sufletului din moartea pricinuită de păcat se exprimă vizibil și întreaga Biserică, cler și popor, se află patruzeci de zile și apoi și mai intens în

te pentru

Foto credit: Ziarul Lumina / Luigi Ivanciu

basilica.ro